

اعلامیه مطبوعاتی

حبس...، انزوا...، مساعدت کننده‌ی نیست

(ترجمه)

چندی پیش شروق البدن، یکتن از زندانیان فلسطینی پس از 14 ماه بازداشت اداری از زندان دامون آزاد شد. او گفت که هیچ احساس آزادی نمی‌کند و برای دوستانش در زندان، که حتی نتوانسته با آنها خداحافظی کند، احساس درد و ترس می‌کند. اداره زندان دامون حمله سرکوبگرانه جدیدی را علیه زندانیان زن من حیث مجازات به این دلیل به راه انداخت که آنها از عملیات شهید خیری علقم در قدس اشغالی تجلیل نمودند. واحدهای سرکوبگری اتاق‌های زندانیان را مملو از آب سرد کردند و سپس به اتاق شان هجوم برده و با میله برقی آنها را مورد ضرب و شتم قرار داده و به اتاق‌های انفرادی منتقل کردند.

طبق اطلاعات کمیته زندانیان فلسطینی، اشغال‌گران طی یک سال گذشته دستکم 172 زن فلسطینی را دستگیر کردند و شمار زنان اسیر امروز به 28 تن می‌رسد که شامل سه نوجوان زیر سن می‌باشد. در میان زندانیان زن، شش تن آنها در جریان بازداشت زخم برداشتند. وضعیت زندانی اسرائیل جعابیب سخت‌ترین پرونده عنوان می‌شود، چون در اثر سوختگی‌های جدی، که هنگام دستگیری در سال 2015م داشت، از بدشکلی‌های شدیدی در بدن خود رنج می‌برد.

در رابطه به زندان دامون، این زندان در منطقه الدالیةالکرمل مربوط به استان اشغالی حيفا موقعیت داشته و یکی از زندان‌های مربوط به نهاد یهود می‌باشد که یک بخش آن به زندانیان زن اختصاص یافته است. پیشینه تاریخی این زندان به دوران قیمومت انگلیس بر می‌گردد که بخاطر انبار تنباکو اعمار گردیده بود و سپس به عنوان یکی از خشن‌ترین زندان برای مردان و زنان تبدیل شد.

خشونت‌های فیزیکی علیه زنان زندانی در جریان سرکوب‌ها در پنج سال گذشته نسبت به سال‌های گذشته دوبرابر شده است. در زندان دامون، زنان زندانی در سلول‌های انفرادی روزانه مورد ظلم و ستم قرار می‌گیرند، به گونه‌ای که اداره زندان با بهانه‌ها مختلف آنها را همواره از این طریق مجازات می‌کنند. وقتی که یک زندانی منزوی می‌شود، از "کانتینا" یعنی سالون غذاخوری و "فوره" یعنی صحن حویلی/حیاط زندان محروم می‌شود. برایش اجازه نمی‌دهند که لباس‌هایش را با خود ببرد، یک کمپل مرطوب بدبوی برایش داده می‌شود و یک زندانبان درب سلول زندان مؤظف قرار داده می‌شود. بدین معنی که زن زندانی کاملاً از واقعیت جدا می‌شود، تاجایی که ارتباطش با دیگر زندانیان زن و وکیل قطع شده و اجازه دیدن ملاقات کنندگان برایش داده نمی‌شود. ناگفته نماند که دوربین‌های نظارتی نصب شده در زندان به حریم خصوصی آنها نفوذ کرده و این امر باعث شد که زنان زندانی علیه این دوربین‌ها در زندان‌های‌شان اعتراض کردند.

سال‌ها از زندگی زنان زندانی در شرایط سخت و طاقت‌فرسا و بدور از خانواده، شوهر و فرزندان‌شان می‌گذرد و در میان سازمان‌های مدافع حقوق زن و انجمن‌های فمینیستی که مدعی اند به زندگی، حیثیت و حقوق زنان اهمیت می‌دهند، کسی نیست از رنج این زنان زندانی بکاهد و از حقوق آنها دفاع کند. این انجمن‌ها و سازمان‌ها، که ناکارایی و اهداف شوم‌شان آشکار شده است، به بهانه حقوق و مساوات می‌خواهند به زنان مسلمان آسیب برسانند؛ بلکه در واقع می‌خواهند آنها را از خانه‌های‌شان بیرون کشانده، آبرو و حیثیت‌شان را از بین برده و مانند زنان غربی مسخ‌شان کنند. فلهدا، این تنها خلافت راشده‌ثانی بر منهج نبوت است که آنها و همه اسیران را آزاد خواهد کرد، سرزمین‌شان را آزاد و از عزت و آبروی‌شان حراست خواهد کرد!

بخش زنان دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب‌التحریر

شماره صدور: AH / 028 1444

17 رجب 1444 ه.ق.

چهارشنبه 8 فوریه 2023م.

مترجم: حذیفه مستمر